

Läkarförbundets moraliska härdsmälta

■ Som varande den »enskilde medlem« som för fjärde året i följd motionerat i da Costa-fallet med yrkande att Läkarförbundets centralstyrelse upphäver ett felaktigt beslut vill jag kommentera Marie Wedins »Reflexioner efter fullmäktigemötet« i LT 50/2011 (sidan 2631).

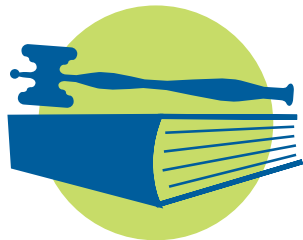
Utgångspunkten för mina sammanlagt fyra motioner har varit att kunskapsläget nu har förändrats totalt sedan utslutningen 1991. Nu vet vi att våra kollegor inte hade någonting att göra med vare sig styckningen eller mordet på Catrine da Costa, att de inte ens hade träffat henne tidigare och att de nätt och jämnt kände varandra.

Under dessa tre år har jag bara fått höra att min motion inte kunnat behandlas av formella skäl – vilka dessa skäl varit har jag inte fått veta. De två senaste åren har jag med hänvisning till formalia inte heller beviljats tillträde till fullmäktigemötet för att kunna plädera för min ståndpunkt.

I våras fick jag i alla fall förklaringen när förbundsjuristen i ett brev skrev: »... finns ingen skrivning i stadgarna om möjlighet för senare fullmäktige att upphäva tidigare fullmäktiges beslut rörande enskilda individers eventuella rättigheter till medlemskap. Det är avsaknaden av sådan reglering som utgör ett grundläggande formellt hinder för FM [fullmäktige] att sakbehandla frågan.«

Som lätt inses skulle texten lika gärna kunnat vara: »Dä inget särskilt förfarande finns föreskrivet i stadgarna står det CS och fullmäktige fritt att agera efter eget gottfinnande.« Men här går egennyttan tydligen före allt annat.

I år valde jag därför en ny kurs och föreslog en stadgeändring som skulle tillåta ett rättätaliggande av beslut som »... i ljuset av en senare händelseutveckling visar sig vara

Vinjett: Airi Iljste

uppenbarligen felaktigt ...«. Inte ens denna omformulering föll CS eller fullmäktige på läppen. Vi kan då konstatera att inga beslut av CS och/eller fullmäktige tydligen går att ändra på – dessa beslut är ofelbara.

Läkarförbundet har med den drucknes envishet hela tiden hävdatt att frågan om förnyat medlemskap finns välreglerad i stadgarna och endast kan tas upp av den berörde. Men, var någonstans i mina motioner, Marie Wedin, står ett enda ord om att våra två kollegor vill återinträda i Läkarförbundet? Som deras skriftligen befullmäktigade ombud kan jag meddela att det aldrig handlat om medlemskap utan endast om ett försök att få upprättelse efter ett juridiskt övergrepp.

Men gång på gång återkom-

mer successiva ordförande, förbundsjuristen och CS till medlemskap och hur det ska hanteras. Undanflykterna är många, men syftet detsamma – att undvika en debatt i sakfrågan och därmed tvingas tillstå att utslutningsbeslutet från 1991 har överlevt sig självt, saknar juridiskt och moraliskt rättfärdigande och borde förklaras obsolet.

Att, som Marie Wedin gör i sin ledare, luta sig tillbaka och säga »Vi måste utgå från att det juridiska systemet i Sverige fungerar« är alldeles för naivt. Läs »Felaktigt dömda. Rapport från JK:s rättssäkerhetsprojekt« av f.d. chefs-JO professor Hans-Gunnar Axberger m fl!

Vad vi och våra kollegor behöver är inte några intetsäggande »reflexioner«, kryddade med fejkad empati och avslutade med ett kvasibibliskt citat, utan en ordförande och en styrelse med fungerande moralkompass som kan ställa sig upp och ta strid för det rätta.

Johan Lagerfelt
överläkare, Örebro
johan.lagerfelt@tele2.se

replik:

Att ändra beslut i efterhand ansågs vara ett dåligt förslag

■ Jag och övriga representanter för Läkarförbundet slingrar oss inte! Läkarförbundets fullmäktige har under tre föregående år avslagit dina motioner om återtagande av utslutningsbeslutet från 1991. I år föreslog du ändring av förbundets stadgar så att tidigare fattade beslut i efterhand ska kunna ändras. En besynnerlig ordning i föreningsammanshang.

Anledningen till att din motion enhälligt avslogs var att fullmäktige bedömde det vara ett dåligt förslag. Som Läkarför-

bundets ordförande varken kan eller vill jag ta ställning till huruvida kunskapsläget i sakfrågan ändrats sedan beslutet 1991. Vi på Läkarförbundet kan förstas inte sätta oss över rättsliga instansers slutsatser.

Ledaren om fullmäktige och dina motioner skrevs för att förmedla att jag och många andra förstår de bägge läkarnas besvärliga belägenhet. Om du uppfattat det som naivt och fejkat beklagar jag detta.

Marie Wedin
Läkarförbundets ordförande

Upphandling av tortyrvård väcker frågor

■ Röda Korsets Center för torterade flyktingar (RKC) i Stockholm har långvarig erfarenhet av att hjälpa torterade flyktingar genom svåra traumatiska upplevelser. Man har utvecklat en hög och effektiv kompetens baserad på erfarenhet och vetenskap.

Vid den senaste upphandlingen valde Stockholms läns landsting (SLL) ett bolag utan erfarenhet av tortyrprofiler, utan fast anställd personal, utan lokal och med lägre kvalitetspoäng än RKC. Enda skälet är att bolaget, WeMind, angav en något lägre kostnad. Deras behandlingsmetod är kognitiv beteendeterapi, som för torterade och krigstraumatiserade flyktingar oftast inte är tillräcklig. Det komplicerade posttraumatiska stresstillståndet efter tortyr kräver kombinerade metoder, något som RKC erbjuder.

Henrik Almqvist på Stockholms läns landsting svarade den 30 november 2011 i radions Studio Ett på kritiken mot upphandlingen att man inte kunnat lägga in krav på kunskap om behandling av just tortyrskadade, då det skulle bli en så kallad riggad upphandling.

Om det är SLL:s nya policy för att få ner kostnaderna blir man mycket bekymrad. I konsekvensens namn kan vi då av ekonomiska skäl låta hjärtkirurgin skötas av vanliga kirurger och specialistvården för till exempel diabetiker, allergiker och epileptiker av allmänläkare. Gäller resonemanget endast för flyktingar är det ett brott mot de mänskliga rättigheterna.

Gösta Alfvén
leg läkare, Stockholm
gosta.alfven@slmk.org
Malin Alfvén
leg psykolog, Stockholm